

w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wносить w trzech równo-brzmiących egzemplarzach podając w niem:

- a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach;
- b) gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich;
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru;
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola skarbową przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od zgłoszonego zapasu, wypisuje na wszystkich trzech egzemplarzach numer bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych (inspektoratowi skarbowemu), a trzeci przedkłada w drodze służbowej przelozonej izbie skarbowej po uwidocznieniu na nim dokładnej daty zapłaty podatku z podaniem numeru kwitu.

§ 8. Kontrola skarbową przyjmującą zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8-miu dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1922 r.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonymi po 1% miesięcznie od dnia zapłaty.

§ 10. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (inspektoraty skarbowe) uprawnione są do odroczenia na przeciąg jednego miesiąca zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłaty podatku.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

865.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 października 1922 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów, jakoteż w sprawie nowego ustalenia wysokości zysku monopolowego i rabatu dla sprzedawców.

Na mocy ustawy z dnia 1-go czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1-go listopada 1922 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w rządowych fabrykach tytoniu:

I. Cygara.

	Mk.	350	za 1 sztukę
Havana	"	280	" " "
Belweder	"	250	" " "
Wawel	"	220	" " "
Britanica	"	180	" " "
Trabuco	"	150	" " "
Kuba	"	120	" " "
Portorico	"	100	" " "
Mieszane zagraniczne	"	80	" " "
Cygarillos	"	80	" " "

II. Papierosy.

	Mk.	60	za 1 sztukę
Sfinks	"	55	" " "
Dames	"	55	" " "
Kedyw (i Kalif)	"	50	" " "
Egipskie	"	35	" " "
Klub	"	35	" " "
Sejmowe	"	30	" " "
Prezydent	"	30	" " "
Damskie	"	25	" " "
Farys	"	25	" " "
Emir	"	30	" " "
Pogoń	"	30	" " "
Sport	"	30	" " "
Warszawskie	"	20	" " "
Syrena	"	20	" " "
Wisła	"	15	" " "
Wanda	"	15	" " "

III. Tytonie do papierosów.

	Mk.	60.000	za 1 kilogram
Kir	"	50.000	" " "
Ksanti	"	40.000	" " "
Najprzedn. Sułtański	"	35.000	" " "
" Macedoński	"	30.000	" " "
" Turecki	"	25.000	" " "
Przedni Turecki	"	20.000	" " "
Średni Turecki	"	16.000	" " "
Kresowy	"	16.000	" " "

IV. Tytonie do fajki.

	Mk.	10.000	za 1 kilogram
Przedni fajkowy	"	8.000	" " "
Zwyczajny fajkowy	"	8.000	" " "

§ 2. Począwszy od 1-go listopada 1922 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży

wyrobów tytoniowych wyprodukowanych w prywatnych fabrykach tytoniu:

I. Papierosy.

1)	gatunek „średni A”	Mk. 18	za 1 sztukę
2)	„ „ „przedni B”	22	„ „ „
3)	„ „ „przedni A”	25	„ „ „
4)	„ „ „najprzedn. B”	30	„ „ „
5)	„ „ „najprzedn. A”	35	„ „ „
6)	„ „ „luksusowe B”	40	„ „ „
7)	„ „ „luksusowe A”	50	„ „ „

II. Tytonie krajane.

1)	gatunek „średni C fajkowy”	Mk. 7.200	za 1 kg.
2)	„ „ „średni B fajkowy”	11.400	„ „ „
3)	„ „ „średni A”	18.000	„ „ „
4)	„ „ „przedni”	24.000	„ „ „
5)	„ „ „najprzedniejszy”	30.000	„ „ „

III. Machorka.

Mk. 8.400 za 1 kilogram.

IV. Cygara.

1)	gatunek „średni A”	Mk. 90	za 1 sztukę
2)	„ „ „przedni B”	120	„ „ „
3)	„ „ „przedni A”	160	„ „ „
4)	„ „ „najprzedniejszy B”	200	„ „ „
5)	„ „ „najprzedniejszy A”	250	„ „ „
6)	„ „ „luksusowy B”	300	„ „ „
7)	„ „ „luksusowy A”	350	„ „ „

V. Cygaretki.

1)	gatunek „średni”	Mk. 50	za 1 sztukę
2)	„ „ „przedni”	60	„ „ „

VI. Tabaka do zażywania.

1)	gatunek „średni”	Mk. 3200	za 1 kilogram
2)	„ „ „przedni”	5100	„ „ „

VII. Tytoń do żucia.

Mk. 12.800 za 1 kilogram.

§ 3. Zapasy oklejonych opaskami monopolowymi papierosów, tytoniów krajanych z wyjątkiem tytoniów fajkowych, gatunek średni C i średni B, tudzież zapasy oklejonej opaskami monopolowymi machorki, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w hurtowych składach tychże fabryk podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

§ 4. Dodatkowemu opodatkowaniu podlegają również zapasy wszystkich wyrobów tytoniowych rządowych fabryk tytoniu, tudzież zapasy wyrobów tytoniowych fabryk prywatnych, wyszczególnionych w § 3 niniejszego rozporządzenia, jakie to zapasy znajdować się będą w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów (hurtowniach, sklepach detalicznych i t. p.) jakoteż te przesyłki powyższych wyrobów, które według dokumentów przewozowych

wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie zostaną podjęte przez odbiorcę.

Wysokość tej dopłaty określa się pełną różnicą między dawną i nową ceną detalicznej sprzedaży wyrobu, z potrąceniem od tej różnicy 15% tytułem rabatu sprzedażnego.

§ 5. Dodatkowemu opodatkowaniu, wymienionemu w § 4 niniejszego rozporządzenia, nie podlegają następujące wyroby fabryk prywatnych:

- 1) cygara, cygaretki, tabaka do zażywania, tytoń do żucia, tytonie fajkowe, gatunek średni C i średni B;
- 2) papierosy, tytonie krajane i machorka, opatrzone banderolami dawnymi używanymi w b. dzielnicy pruskiej przed wejściem w życie rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 19 lipca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566);
- 3) papierosy, tytonie krajane i machorka, opatrzone banderolami dawnymi, używanymi na obszarze Ziemi Wileńskiej przed wejściem w życie rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566).

§ 6. Wyroby tytoniowe, wymienione w § 5 niniejszego rozporządzenia w ustępach 2 i 3, winny być rozsprzedane po dotychczasowej cenie najpóźniej do 31 grudnia 1922 r., po którym to terminie będą uważane jako wcale nieopodatkowane.

§ 7. Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu trzech dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych cały zapas tytoniu i wyrobów tytoniowych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadesłanych po tym terminie, obowiązani są zgłosić je, jak wyżej, w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów winno zawierać wyszczególnienie gatunku tytoniu i papierosów (np. gatunek przedni B, najprzedniejszy A i t. p.), rodzaju opakowania (np. po 20 szt., po 100 gr. i t. p.), wreszcie dotychczasowej ceny detalicznej sprzedaży.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia i potwierdzi na obu egzemplarzach tegoż oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 8. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik badania, oraz wysokość dodatkowej opłaty monopolowej wypisze organ skarbowy w jednako-
wym brzmieniu na obu egzemplarzach oznajmienia, poczem jeden egzemplarz pozostawi posiadaczowi zapasów, który obowiązany będzie uiścić dodatkową

opłatę monopolową w Pocztovej Kasie Oszczędnościowej na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego w ciągu 8 dni od zbadania zapasów i donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych, przedstawiając kwit Pocztovej Kasy Oszczędnościowej. Wymieniony wyżej Urząd potwierdzi uiszczenie dodatkowej opłaty na 2 egzemplarzu oznajmienia i prześle go przelozonej izbie skarbowej.

§ 9. Zaniedbanie obowiązku zgłoszenia zapasów papierosów, tytoniu krajanego i machorki, umyślnie ukrycie tychże zapasów, lub zgłoszenie ilości mniejszej od tej, którą stwierdzono następnie urzędownie, pociągnie za sobą w myśl ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym postępowanie karno-skarbowe.

§ 10. Wysokość zysku monopolowego pobieranego w postaci opasek monopolowych od wyrobu papierosów wszystkich gatunków i tytoniów cienko krajanych gatunków średni C, średni B i średni A ustanawia się od dnia 1 listopada 1922 r. przejściowo na czas stagnacji na 45% detalicznej ceny sprzedażnej powyższych wyrobów, zaś od wyrobu tytoniów cienko krajanych gatunku „przedni” i „najprzedniejszy” na 50% detalicznej ceny sprzedażnej.

§ 11. Sprzedawcom papierosów, tytoniów krajanych, machorki, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia udzielany być winien począwszy od dnia 1 listopada 1922 r. rabat handlowy w wysokości 15% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników, zaś 12% ceny detalicznej dla detalistów.

Sprzedawcom cygar i cygaretek udzielany być winien począwszy od dnia 1 listopada 1922 r. rabat handlowy w wysokości 22% ceny detalicznej dla hurtowników, zaś 17% ceny detalicznej dla detalistów.

§ 12. Przedsiębiorcy prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych winni udzielania sprzedawcom rabatów handlowych wyższych, lub niższych od postanowionych § 11 niniejszego rozporządzenia pociągnięci zostaną w myśl ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym do odpowiedzialności karno-skarbowej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

866.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 12 października 1922 r.

w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z d. 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. 1919 r. № 29 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracodawca, który przyjął do pracy pracownika, poleconego przez jeden z państwowych urzędów pośrednictwa pracy, obowiązany jest niezwłocznie wpłacić 200 mk. tytułem zwrotu kosztów za druki, formularze i inne wydatki kancelaryjne temu państwowemu urzędowi pośrednictwa pracy, w którym zgłosił zapotrzebowanie na pracownika.

§ 2. Pracodawcy, korzystający stale z usług danego urzędu pośrednictwa pracy, mogą wpłacać do tego urzędu, jako awans sumę, nie przekraczającą 20.000 mk. na pokrycie ewentualnych należności z tytułu § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Pracownik, wysłany przez państwowy urząd pośrednictwa pracy na wolne miejsce, zgłoszone przez pracodawcę lub jego prawnego zastępcę w jednym z państwowych urzędowych pośrednictwa pracy, obowiązany jest przedstawić właściwemu pracodawcy przy zgłaszaniu się do niego kartę polecającą państwowego urzędu pośrednictwa pracy.

§ 4. Wojewoda na wniosek państwowego urzędu pośrednictwa pracy, może zwolnić pracodawcę od zwrotu kosztów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile zatrudnienie bezrobotnego nastąpiło jako wynik specjalnych zabiegów, mających na celu zmniejszenie bezrobocia.

§ 5. Wpłacający ma prawo żądać wydania odpowiedniego pokwitowania z pobrania sumy, zgodnie z przepisami § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*